ARREST VAN HET HOF
7 maart 1995 *

In zaak C-130/91 Rev.,

ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional), vennootschap naar Portugees recht, gevestigd te Lissabon,

en

Interdata (Centro de Processamento de Dados Ld.ª), vennootschap naar Portugees recht, gevestigd te Lissabon,

beide vertegenwoordigd door A. Amado Rodrigues, advocaat te Lissabon, Praça do Campo Pequeno, 50 - 2° Esq., 1000 Lissabon,

verzoeksters tot herziening,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. M. Alves Vieira, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

* Procestaal: Portugees.

betreffende een verzoek tot herziening van de beschikking, door het Hof van Justitie op 14 januari 1992 gegeven in zaak C-130/91, ISAE/VP en Interdata (Jurispr. 1992, blz. I-69),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann en P. Jann, kamerpresidenten, G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray (rapporteur), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch en H. Ragnemalm, rechters,

advocaat-generaal: P. Léger
griffier: R. Grass

de advocaat-generaal gehoord,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 11 augustus 1994 hebben de vennootschappen ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional) en Interdata (Centro de Processamento de Dados Ld.ª) krachtens artikel 41 van 's Hofs Statuut-EEG verzocht om herziening van de beschikking, door het Hof op 14 januari 1992 gegeven in de zaak C-130/91, ISAE/VP en Interdata (Jurispr. 1992, blz. I-69).

2 Bij deze beschikking heeft het Hof niet-ontvankelijk verklaard het beroep strekkende tot nietigverklaring van een beschikking van de Commissie van onbekende datum, beweerdelijk inhoudende een weigering tot uitbetaling van reeds goedge-

keurde bijstand van het Europees Sociaal Fonds met betrekking tot de aanvragen om bijstand nrs. 87.0730/P1, 88.0705/P1 en 88.0706/P1.

3 Tot staving van hun verzoek beroepen verzoeksters zich op zes documenten, waarvan er vier in bijlage bij het verzoek tot herziening zijn gevoegd en twee later zijn verzonden en op 3 oktober 1994 ter griffie van het Hof zijn ingekomen. Volgens verzoeksters heeft de Commissie de betaling van de in geding zijnde bedragen, die zij verschuldigd zegt te zijn, voor onbepaalde tijd uitgesteld. Derhalve verzoeken zij het Hof, de heropening van de behandeling van de zaak ten gronde te gelasten en de Commissie uit te nodigen, op het verzoek tot herziening te antwoorden of de in geding zijnde bedragen eigener beweging te betalen.

4 De Commissie is van oordeel, dat het verzoek tot herziening niet-ontvankelijk is, aangezien de door verzoeksters aangevoerde feiten geen feiten zijn die onbekend waren aan het Hof en aan de partij die om herziening verzoekt, als bedoeld in artikel 41 van 's Hofs Statuut-EEG.

5 Teneinde de ontvankelijkheid van het onderhavige verzoek te beoordelen, moet eraan worden herinnerd, dat volgens artikel 41, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EEG, „herziening van een arrest (...) aan het Hof slechts (kan) worden verzocht op grond van de ontdekking van een feit, dat van beslissende invloed kan zijn en dat, vóór de uitspraak van het arrest, onbekend was aan het Hof en aan de partij, die de herziening verzoekt".

6 Hieruit blijkt, dat herziening geen vorm van hoger beroep is, maar een buitengewoon rechtsmiddel, dat het mogelijk maakt, het gezag van gewijsde van een eindarrest in geding te brengen op grond van de feiten waarop de rechterlijke instantie

zich heeft gebaseerd. Herziening vooronderstelt de ontdekking van aan de uitspraak van het arrest voorafgaande feiten die de rechter die het arrest heeft gewezen, en de verzoeker tot herziening tot dan toe onbekend waren, en die de rechter, indien hij ze in aanmerking had kunnen nemen, tot een andere oplossing hadden kunnen brengen dan die welke aan het geschil is gegeven (zie laatstelijk beschikking Hof van 25 februari 1992, zaak C-185/90 P-Rev., Gill, Jurispr. 1992, blz. I-993, r. o. 12).

7 De door verzoeksters aan het Hof voorgelegde documenten bevatten evenwel geen aan de uitspraak van het arrest voorafgaande nieuwe feitelijke elementen in de zin van voormeld arrest.

8 Uit een en ander volgt, dat de beschikking van het Hof van 14 januari 1992, reeds aangehaald, niet het voorwerp kan zijn van een verzoek tot herziening op grond van het gestelde bestaan van een nieuw feit.

9 Mitsdien moet het verzoek tot herziening van de beschikking van het Hof van 14 januari 1992, krachtens artikel 100, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering niet-ontvankelijk worden verklaard.

Kosten

10 Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verzoeksters in het ongelijk zijn gesteld, dienen zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1) Verklaart het verzoek tot herziening niet-ontvankelijk.

2) Verwijst verzoeksters in de kosten van het geding.

Rodríguez Iglesias Schockweiler Kapteyn

Gulmann Jann

Mancini Kakouris Moitinho de Almeida

Murray Edward

Puissochet Hirsch Ragnemalm

Gewezen in raadkamer te Luxemburg op 7 maart 1995.

De griffier

R. Grass

De president

G. C. Rodríguez Iglesias